

# Obrazoborectví jako předobraz dnešních klimaaktivistů: Ničené obrazy a sochy jako klíč k lidskému vědomí. Novodobý ikonoklasmus. Ničení kulturních statků má jediný zjevný cíl: Zmocnit se vědomí dnešního člověka a veřejného prostoru

[protiproud.info/duchovni-svet/6965-obrazoborectvi-jako-predobraz-dnesnich-klimaaktivistu-nicene-obrazy-a-sochy-jako-klic-k-lidskemu-vedomi-novodoby-ikonoklasmus-niceni-kulturnich-statku-ma-jediny-zjevny-cil-zmocnit-se-vedomi-dnesniho-cloveka-a-verejneho-prostoru.htm](https://protiproud.info/duchovni-svet/6965-obrazoborectvi-jako-predobraz-dnesnich-klimaaktivistu-nicene-obrazy-a-sochy-jako-klic-k-lidskemu-vedomi-novodoby-ikonoklasmus-niceni-kulturnich-statku-ma-jediny-zjevny-cil-zmocnit-se-vedomi-dnesniho-cloveka-a-verejneho-prostoru.htm)



22. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Roman Cardal ukazuje, že metody těch, kteří chtějí přivést lidstvo do slepé uličky, se nemění už od středověku, pouze kulisy se střídají, aby v nich roli užitečných idiotů hráli zfanatizované oběti toho, jenž v temném pozadí stojí za dalším pokusem zničit smysl křesťanské civilizace

Jedna z podivuhodných kapitol dějin lidské kultury patří tzv. ikonoklasmu neboli obrazoborectví. Šlo o hnutí, které vyjadřovalo svůj nesouhlas se zobrazováním náboženských témat, protože v něm spatřovalo modloslužbu. Ta měla spočívat v tom, že namísto jediného pravého Boha se uctívaly jeho obrazy, případně obrazy světců. Aby se

této domnělé deviaci náboženského postoje zabránilo, bylo přístupováno k jejich ničení. Vše se dělo ve jménu čistoty duchovního života, který nesnese žádné hrubé zhmotňování.

## **Obrazoborectví dnešních klima-aktivistů**

---

Někdo by si tyto události z dávných dějin křesťanství mohl spojit se současnými útoky klima-aktivistů na obrazy slavných malířů. Jejich obrazoborecké šílenství však nevychází z protestu proti zobrazování určitých témat, třebaže i ono má náboženské (věroučné) či lépe řečeno pseudo-náboženské pozadí. Svými útoky se aktivisté snaží získat pozornost veřejnosti k jejich požadavkům, jež se týkají zásadních opatření na zastavení údajných nepříznivých klimatických změn. V jejich očích je tedy ve hře samotná spása světa.

Jelikož jde o materialistické eko-blouznivce, je pro ně život na Zemi naprosto vším a domnělé ohrožení podmínek života na ní vnímají jako ohrožení života jako takového. Odtud jejich radikálnost. To, že přitom páchají velké škody na cenném kulturním dědictví, je nijak netrápí. Jednak se nemusejí obávat žádné, byť i velmi vysoké pokuty, neboť jejich hnutí má štědré sponzory, kteří s těmito „náklady“ již dopředu počítají jako s výhodnou investicí do svého revolučního projektu. Kromě toho jde o lidi, jimž západní (z křesťanského základu vzešlá) kultura doslova leží v žaludku a vše, co je výrazem této kultury (například ony obrazy), si v jejich očích nezaslouží nic jiného než zničení.



## Filosof Roman Cardal: Evropská unie navazuje na orientální despocie. Útok na svobody a ideová indoktrinace kulminuje. Nese Juncker na ramenou tíhu kosmu? Rozpadem impéria ke katastrofě galaktických rozměrů?

### **Obrazy a symboly jsou mocné**

---

Vraťme se však k „autentickému“ ikonoklasmu. Je spojen s určitou interpretací role obrazu a symbolu v lidském životě. Mají tyto skutečnosti v existenci člověka nějaký hlubší smysl, anebo jde o něco, co je škodlivé a je třeba pracovat na jejich odstraňování? Pro přívržence "katarské mentality" je celá věc jednoduchá – duchovní život člověka se musí zbavit všeho, co ho váže k tomu, co je neduchovní, tedy například k tomu, co je hmotné. Jde o určitou formu manicheismu, který v hmotě spatřoval dílo Satanovo a proto se domníval, že stykem s ní nemůže člověk získat nic dobrého. Jak však sama historie ukázala, taková extrémistická pozice se nemůže dlouho udržet, protože neodpovídá nevykořenitelným potřebám lidské bytosti.

Mnohem realističtější přístup se projevuje v rozlišování obrazů a symbolů, z nichž jedny jsou hodnoceny jako prospěšné a jiné jako škodlivé. Člověk se bez obrazů a symbolů nemůže obejít, ale ne každý obraz a symbol je pro jeho život vhodný. Obrazy a symboly jsou nositeli významů, jsou zcela specifickým jazykem, jímž se lidem něco sděluje. Síla jejich vlivu a působnosti závisí na jejich kvalitě, díky níž jsou schopny více či méně poutat pozornost lidské mysli. To si například velmi dobře uvědomoval Platón, když svou kritiku obracel proti řecké mytologii vyjádřené atraktivním uměleckým jazykem.



Čtete ZDE: Zázrak v Chrámu: Jsem běloch, muž, Čech a křesťan. Nejsem PIN, ale člověk. Naše kultura se rozpadá a vymíráme. Hovoříme o míru, vyvážíme válku. Vládnu nám hráči rulety

## **Svět skutečný a virtuální**

---

Někdy může zdařilost obrazů a symbolů vytvořených uměním (ve smyslu řecké „techné“) dosáhnout takové úrovně, že hrozí jejich záměna za skutečnost. V moderní době se tato hrozba v nebyvalé míře naplňuje především v masových médiích, jimž je mysl lidí vystavena i několik hodin denně. Z nich se na ně valí obrovský příval obrazů a slov (tedy symbolů), takže řada konzumentů mediálních výstupů již nedokáže rozlišovat mezi světem skutečným a světem toliko virtuálním.

To, jakou váhu mají obrazy a symboly pro lidskou kulturu, dokazuje i chování některých dnešních aktivistů a politiků, kteří za významnou součást svého poslání považují odstraňování soch, obrazů, pamětních desek atd., které mnohdy po dlouhá desetiletí či staletí obracely mysl lidí ke skutečnostem, jež aktuálně začaly být z určitého důvodu považovány za nežádoucí. Revolucionáři 20. a 21. století na rozdíl od svých předchůdců pochopili, že jeden z nejlépe fungujících klíčů ke kultuře, tj. ke způsobu myšlení, chtění, cítění a jednání mas, je totožný ne ani tak s prostředky ekonomickými, ale s tím, co lidem prostředkuje informace o skutečnosti světa a skutečnosti sebe samých.



Člověk je totiž bytost, která nemůže žít jako jiní rozumem nenadaní živočichové v bezstarostné bezprostřednosti. Vše opravdu lidské musí být prostředkováno, tj. žito a uskutečňováno pomocí nejrůznějších prostředků/médií. Samotné lidské myšlení se děje prostřednictvím pojmů, které jsou vyjadřovány prostřednictvím jazyka a cílem těchto mediačních mezifází je poznání skutečnosti, na niž člověk myslí a o níž hovoří. Kdo tedy ovládná tyto prostředky, ovládná nakonec i lidské vědomí. Bude rozhodovat o tom, jakým způsobem člověk vidí realitu, a tedy jaký postoj k ní zaujímá.



Čtěte ZDE: Slova která září: Kořeny civilizační krize. Ideologický boj, předsudky a obehnané písničky. Tři podmínky zdravého myšlení. Kněz zahanbuje autority. Obstojíme v zápase o všechno?

## **Zmocnit se lidského vědomí**

---

Proto je boj o jazyk a vymezování pojmů naprosto stěžejní. Právě do této oblasti vrhli moderní revolucionáři veškeré své úsilí, aniž by přitom zanedbávali „péči“ o kumulaci prostředků ekonomických, které jim rovněž zajišťují privilegovanou pozici ve společnosti. Když jsme proto svědky toho, že bourají sochy, sundávají obrazy, odstraňují pamětní desky atd., nedíváme se na pouhou „přestavbu kulis“, na jejichž pozadí se odehrávají naše životy. Podoba s výměnou nábytku a součástí interiéru v našem bytě je čistě vnějšková. Jde totiž o mnohem víc.

Posledním smyslem těchto činností je zmocnit se vědomí člověka, a tím člověka samotného. Konstrukteři „nové reality“ a „nového člověka“ se tím už ani netají. Přisvojili si učení, podle něhož jsou dějiny lidské kultury dějinami mocenského boje, v němž vítěz rozhoduje o tom, co je pravda a co je dobro. Svoji současnou moc považují za legitimizující důvod svého počínání. Rozdíl mezi nimi a těmi, jejichž díla (kulturu) ničí, spatřují pouze v tom, že moc jejich nepřátel byla zlomena - a ta jejich narostla.

Za daných okolností má tato ideologie moci svoji logiku. V její optice nejsou věci a osoby ničím jiným než figurkami na šachovnici mocenských zájmů aktuálních elit. Nejsou již viděny jako to, co zjevuje bytostnou povahu světa a člověka a co vyzývá myslící bytost k zaujetí adekvátního (uctivého) postoje k nim. Takový postoj byl typický pro kulturu, která je dnes před našima očima nemilosrdně bořena.

Byla totiž založena na obrazech a symbolech, které měly každou lidskou moc vést k tomu, aby se sklonila před Bohem - a tím ovšem i před člověkem jakožto Jeho dílem - právě v tomto pořadí.

Zdroj.



The image is a promotional graphic for a QR code payment. It features a portrait of a man in a suit on the left, with large red and black letters 'QP' behind him. The background is a sunset over a crowd. Text includes a phone number, a QR code, and banking information.

**7472813001/5500**

**Obohatil Vás tento článek?  
Chcete, aby Protiproud žil?  
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

**QR Platba**

**Údaje pro platby ze zahraničí:  
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

**Tagy článku**

---